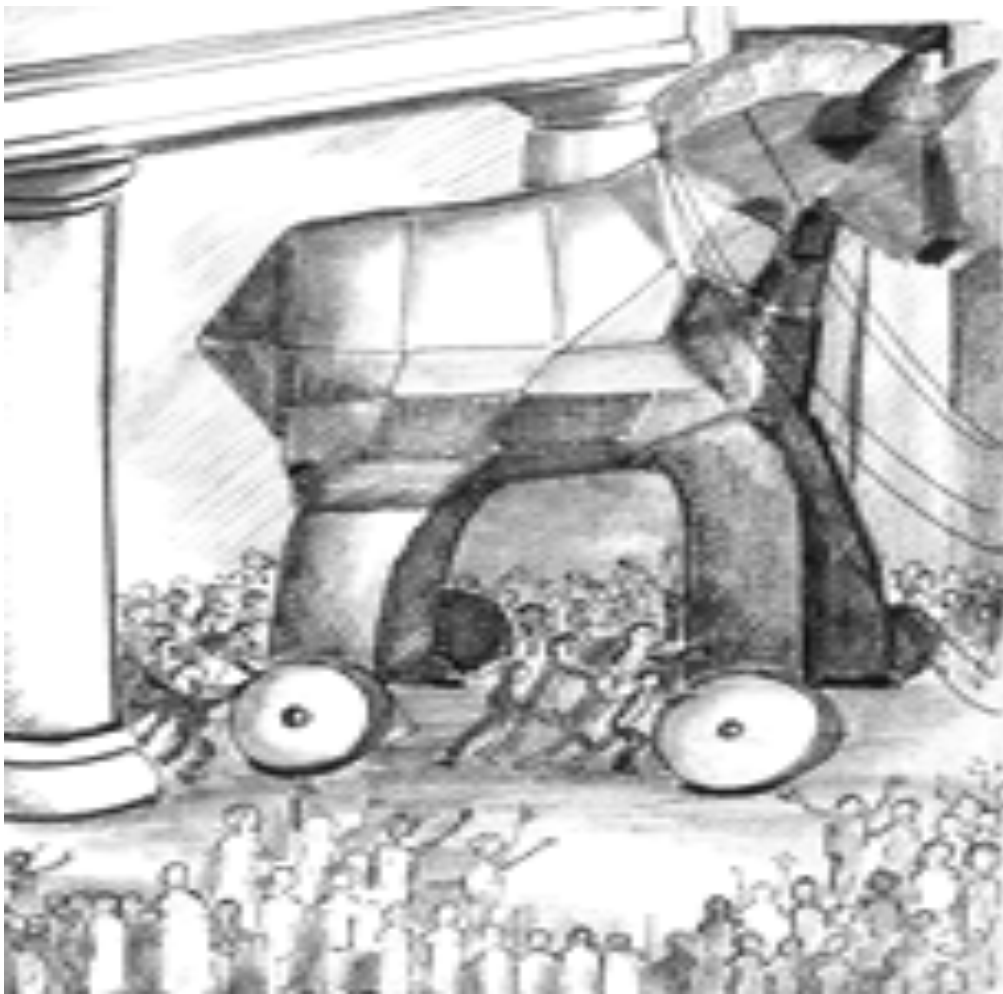

Het paard van Troje

Een eeuwenoude Griekse mythe over wraak

Tekst: Erna de Wilde

Illustraties: Lydia Bakker

Troje was een grote stad in Klein Azië.

Om de stad lag een hoge dikke verdedigingsmuur. Deze moest Troje beschermen tegen roofzuchtige bendes.

De koning van Troje heette Priamus, zijn vrouw Hekabe.

Ze hadden zes kinderen. Hektor was de oudste zoon.

Na de geboorte van hun tweede zoon Paris had Hekabe een droom.

In haar droom zag ze een verwoest en brandend Troje en een dode Paris.

De koning en de koningin waren bang dat het een voorspellende droom was. Daarom gaven ze baby Paris aan de herders buiten de stad.

Daar groeide prins Paris op tot een sterke knappe man. Toen ging hij naar zijn ouders in het paleis en vroeg zijn vader om een boot met mannen.

Hij wilde naar Griekenland varen, naar de stad Sparta.

Daar woonde het mooiste meisje van de wereld.

Ze heette Helena en met haar wilde hij trouwen.

Paris voer de Egeïsche zee over naar het zuiden van Griekenland. Na vele dagen varen legde de boot aan in de haven van Sparta.

Paris was verbaasd dat de stad geen verdedigingsmuur had. Men vertelde hem dat de stad te uitgestrekt was om er een muur omheen te bouwen.

Om de inwoners toch goed te beschermen waren er heel veel strijders nodig.

Daarom werden alle jongens en meisjes opgevoed tot krijger. Vanaf hun zevende jaar woonden ze in kazernes en kregen een harde militaire opleiding.

In het paleis werd Paris hartelijk ontvangen door koning Menelaos. Toen hij Helena zag was hij op slag verliefd op haar. Dat Helena getrouwd was met de koning weerhield Paris niet zijn plan uit te voeren. Op een dag nodigde hij Helena en haar verzorgster Aethra uit voor een boottocht.

Eenmaal aan boord voer de boot weg en kwam na een week in Troje aan.

Helena, die inzag dat ze niet kon ontsnappen, zei ja tegen Paris. Ze trouwden en gingen bij Paris ouders in het paleis wonen.

Koning Menelaos was woedend toen hij merkte dat zijn vrouw ontvoerd was. Hij wilde wraak en riep de hulp in van alle bevriende koningen van Griekenland. Hij vroeg hen om boten met strijders en materialen voor een belegering van Troje. De boten moesten zich verzamelen in de grote havenstad Aulis.

Odysseus, de wijze koning van Ithaka kwam met een aantal boten en strijders.

Koning Nestor van Pylos stuurde boten met de grote onverslaanbare Achilles.

Koning Agamemnon, de broer van koning Menelaos ging ook mee met heel veel strijders.

Zo kwamen tientallen boten met honderden krijgers aan in de haven van Troje. In de heuvels bouwden ze een tentenkamp. Daarna begon de strijd.

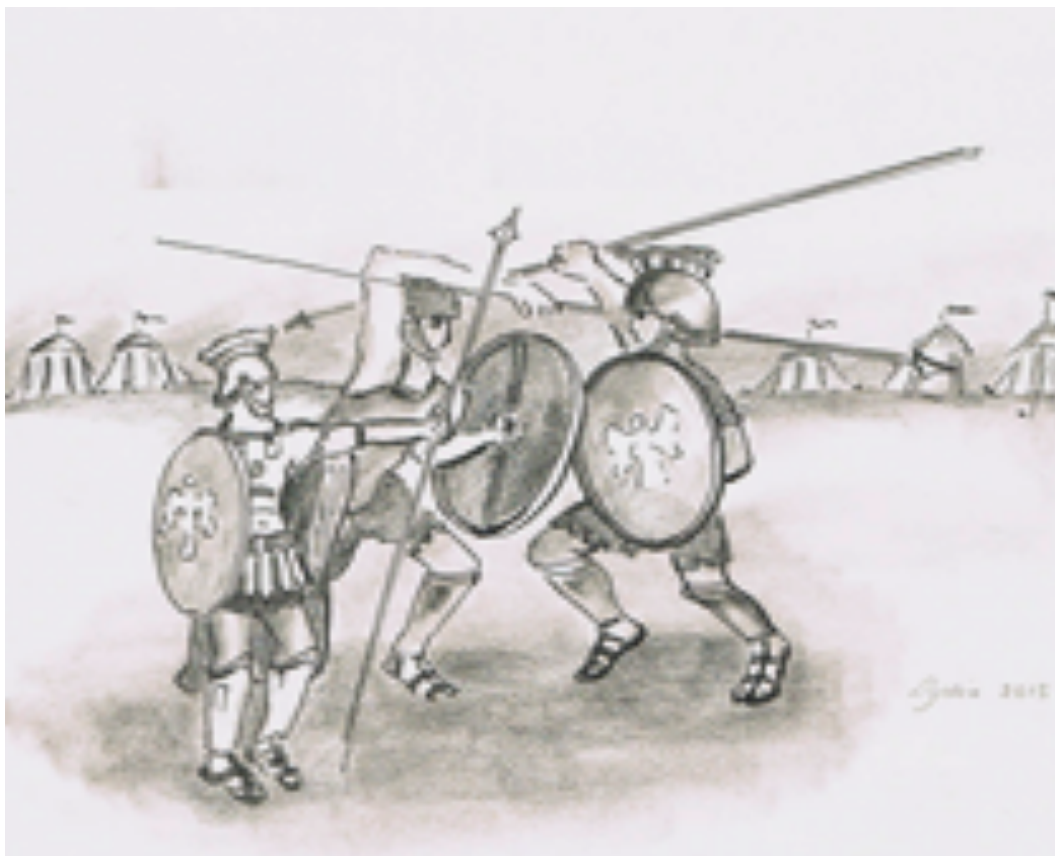
De Grieken en Trojanen vochten tegen elkaar met pijl en boog, lans en zwaard.

Na een gevecht trokken beide legers zich terug.

Dan werden de gewonden verzorgd en de doden begraven.

Zo ging het dag in dag uit, maand in maand uit, jaar in en jaar uit.

Na negen jaar vechten was Troje nog niet ingenomen.

Maar toen werd Hektor de broer van Paris gedood door Achilles. Paris was woedend en wilde Achilles doden, maar hoe? Achilles, in de mooiste wapenuitrusting

was onverslaanbaar. Paris pakte zijn pijl en boog en schoot Achilles precies in zijn hiel.

Dat was zijn zwakke plek. Achilles viel neer en Paris doodde hem. De Grieken wilden wraak en in een volgend gevecht werd Paris gedood.

De veroorzaker van de oorlog werd door een giftige pijl getroffen.

De beste strijder en grootste aanvoerder Achilles was dood.

Koning Odysseus zag in dat het nu tijd werd voor iets anders. Hij bedacht een sluw maar ook een zeer gevaarlijk plan.

Hij riep alle aanvoerders bij elkaar en begon:

‘Mannen, de strijd om Troje duurt nu al tien jaar.

Er moet iets gebeuren. Iedereen is moe en wil naar

huis. Ik heb een plan bedacht om in de stad te komen.’

‘We maken een groot houten paard waarin mannen zich kunnen verbergen.

Door een list zorgen we dat het paard de stad in komt. In de nacht komen de mannen eruit en maken de poorten open. Het leger kan dan naar binnen om de stad te veroveren.’

Er klonk gemompel en een van de aanvoerders vroeg: ‘Maar hoe zorgen we ervoor dat ze het paard binnen de poort brengen.’

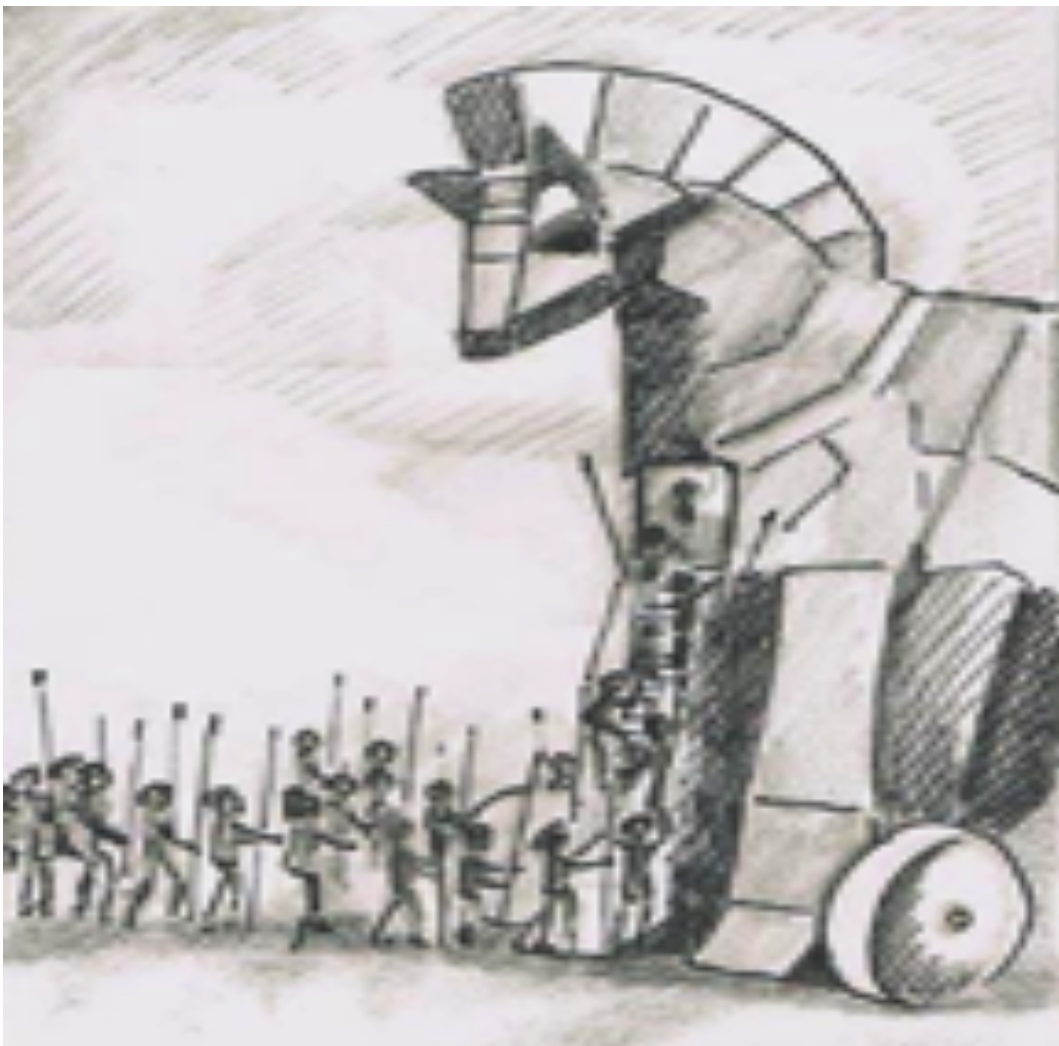
‘Daar moet de oude krijger Sinoon voor zorgen,’ zei Odysseus.

Na dagen timmeren was het grote paard klaar.
De tenten werden afgebroken en naar de boten
gebracht. Twintig krijgers verstopten zich in het paard.
De boten voeren de haven uit maar meerden achter de
rotsen weer aan.

Nu moest Sinoon het plan afmaken.

Hij rende naar de poort van de stad en bonkte op de
deur. Deed net of hij heel bang was en vroeg om
binnen gelaten te worden.

Eenmaal binnen werd Sinoon meteen verhoord.
Hij vertelde: 'Odysseus was er zo van overtuigd dat hij de stad zou veroveren, dat hij alvast een groot paard liet bouwen voor de godin Athene.
Het zou hier voor haar tempel gezet worden als dank voor haar hulp. Maar sinds de dood van aanvoerder Achilles wil niemand meer vechten.
Daarom zijn ze vertrokken, zonder het paard.
De bezetting is voorbij.
Mij wilden ze offeren voor een goede terugreis maar ik kon ontsnappen.'

De Trojanen keken heel verbaasd toen ze het grote paard zagen. Werden dol van vreugde toen ze zagen dat alle Grieken verdwenen waren.

Het tentenkamp, de boten, alles was weg.

Onder luid geschreeuw brachten de Trojanen het paard binnen de poort.

Daarna werd het einde van de bezetting groots gevierd.

Tot diep in de nacht werd er gegeten en wijn gedronken door de krijgers.

Uiteindelijk vielen ze dronken in slaap.

Sinoon gaf toen een vuursignaal aan het wachtende leger achter de rotsen.

Hielp daarna de mannen uit het paard te kruipen.

Ze openden de poorten en de Grieken konden zo naar binnen lopen. Er volgde een verschrikkelijk gevecht met de dronken Trojaanse strijders. Tijdens de gevechten vluchtten de inwoners in paniek de stad uit.

Na een paar uur waren alle Trojaanse krijgers gedood.

De Grieken gingen toen de huizen plunderen en staken ze daarna in brand.

Odysseus ging met koning Menelaos naar het paleis. Daar vonden ze een angstige, maar blije Helena en Aethra. Eindelijk kon de koning zijn vrouw weer in zijn armen nemen. Nadat ook het paleis was leeggeroofd gingen de Grieken de boten in. Het was tijd om te vertrekken, na tien jaar terug naar Griekenland. De ontvoering van Helena door Paris was gewroken, maar hoe? Wat lieten ze achter? Honderden doden en een verwoest en brandend Troje.

